

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2957

гр. Варна , 20.08.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, IVA СЪСТАВ в закрито заседание на деветнадесети август, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Константин Д. Иванов

Членове: Мая Недкова
мл.с. Ивалена Орл. Димитрова

като разглежда докладваното от мл.с. Ивалена Орл. Димитрова Въззивно гражданско дело № 20213100501622 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Образувано е по подадена въззивна жалба № 286517/11.05.2021 г. от ЕК. Н. СТ., ЕГН *****, чрез адв. И.В. от АК - Сливен, срещу Решение № 261259/09.04.2021 г., постановено по гр. д. № 7389/2019 г. по описа на РС - Варна, XVI състав, с което са отхвърлени предявените от ЕК. Н. СТ., ЕГН *****, срещу „Стеора“ ООД, ЕИК 103768967, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ул. „Княз Борис I“ № 111, ет. 8 , искове за осъждане на ответника да заплати на ищцата сумите, както следва: сумата от **8397,90 лева**, представляваща обезщетение за неспазен тримесечен срок на предизвестие, на осн. чл. 221, ал. 1 от КТ; сумата от **140,00 лева**, представляваща неизплатени части от трудовото ѝ възнаграждение: допълнително възнаграждение в размер на по 70,00 лева за месеците октомври и ноември 2018 г.; сумата от **400,00 лева**, представляваща неизплатени части от трудовото ѝ възнаграждение: допълнително възнаграждение в размер на по 200,00 лева за месеците октомври и ноември 2018 г., на осн. чл. 128 от КТ; сумата от **20,00 лева**, представляваща данъчно облекчение по чл. 22в на ЗДДФЛ, което работодателят не е изплатил на ищцата, или общо претендираната сума в размер от 8957,00 лева.

Жалбоподателят счита първоинстанционното решение за недопустимо, респективно неправилно, постановено в противоречие на материалния и процесуалния закон и необосновано. Основава оплакванията си за недопустимост на обжалвания съдебен акт на твърдения, че първоинстанционният съд се е произнесъл по непредявена претенция. Сочи, че последният е постановил обжалваното решение само въз основа на трудовия договор на ищцата и на създавани едностранно от ответника актове. В тази връзка посочва, че в решението си съдът не е обсъдил разкритото в първоинстанционното производство дописване от страна на ответника на екземпляри от трудови договори при представяне и сравняване на същите в съдебно заседание, проведено на 03.06.2020 г. Изтъква, че възстановяването на гориво в размер на близо 70,00 лева, както и ежемесечното изплащане на премии в размер на 200,00 лева, по своето естество представляват прикрити сделки, за които са приложими правилата на чл. 17, ал. 1 от ЗЗД, като последните целят да прикрият

увеличението на заплатата на ищцата. Развива подробни доводи, че първоинстанционният съд е допуснал вещото лице по назначената съдебно-счетоводна експертиза да се произнася по правните въпроси на спора. Навежда, че съдът немотивирано е отхвърлил направените от ищцата искания по чл. 214, ал. 2 от ГПК и чл. 194 от ГПК. Сочи, че съдът неправилно приема в обжалвания съдебен акт, че общият размер на предявените претенции възлиза на 8957,90 лева, а не както е посочено в приетия по делото доклад – 9128,19 лева. Отделно счита, че първостепенният съд не е обсъдил всички събрани по делото доказателства, поради което крайният извод за неоснователност и недоказаност на предявените претенции е неправилен и незаконосъобразен. Подробно развива аргументи, че както възстановяването на гориво, така и изплащането на „премия“ представляват елементи от работната заплата на ищцата, като имат характеристиките на допълнително трудово възнаграждение. Навежда оплаквания за неспазване на задължителната практика на ВКС от първоинстанционния съд, като в тази връзка цитира редица решения.

Настоява за обезсилване на обжалваното решение, респективно за неговата отмяна. Претендира разноски.

В законоустановения срок „Стеора“ ООД, чрез адв. В.Д., депозира писмен отговор, в който навежда доводи за неоснователност на жалбата. Счита атакувания съдебен акт за законосъобразен, правилен и обоснован и настоява за неговото потвърждаване. Изразява становище за неоснователност и недоказаност на предявените претенции. Счита, че към датата на прекратяване на трудовото правоотношение на ищцата на основание чл. 327, ал.1, т. 2 и т. 3 от КТ не е била налице забава на работодателя в изплащането на трудовото възнаграждение на последната, поради което същият не дължи обезщетение по чл. 221, ал. 1 от КТ. Оспорва твърдението, че претендираните от ищцата разходи за гориво за месец октомври и ноември 2018 г. представляват допълнително трудово възнаграждение. Заявява, че изплащането на гориво за лични автомобили за служебни нужди е прекратено със Заповед № 066/26.09.2018 г., издадена от управителя на ответното дружество, считано от 01.10.2018 г., като занапред е било разрешено ползването само на служебни автомобили по ред и условия, установени в заповедта на работодателя. Оспорва претенцията за заплащане на допълнително възнаграждение в размер на по 200,00 лева за месеците октомври и ноември 2018 г., като в тази връзка излага, че страните не са договаряли допълнително трудово възнаграждение под формата на „премия“. Сочи, че в зависимост от финансовите показатели и трудови резултати на служителите са били изплащани „бонуси/премии“. С оглед предназначението на последните, а именно да стимулират трудовото участие, те не спадат към допълнителните трудови възнаграждения с постоянен характер. Отделно сочи, че по отношение на претендираната сума по чл. 22 от ЗДДФЛ, ищцата не е представила декларация съобразно чл. 22в, ал. 8 от ЗДДФЛ.

Претендира разноски.

Постъпилата въззивна жалба е редовна и отговоря на изискванията на чл. 260 ГПК – подадена е от надлежна страна, срещу акт, подлежащ на обжалване, и съдържа останалите необходими приложения.

Няма искания за събиране на нови доказателства пред въззивната инстанция.

Делото следва да се насрочи за разглеждане в открито съдебно заседание.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА ЗА РАЗГЛЕЖДАНЕ подадена въззивна жалба № 286517/11.05.2021 г. от ЕК. Н. СТ., ЕГН *****, чрез адв. И.В. от АК - Сливен, срещу Решение № 261259/09.04.2021 г., постановено по гр. д. № 7389/2019 г. по описа на РС - Варна, XVI състав.

НАСРОЧВА производството по в. гр. д. № 1622/2021 г. на ОС – Варна, за **25.10.2021 г. от 14:00 ч.**, за която дата и час да се призоват страните, ведно с връчване на препис от настоящото определение, като на въззивника се връчи и препис от отговора на въззивната жалба.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____